

Műleírás

demarcation with 7 gates

Az installáció létrehozása során a folyamatosság és az anyaghasználat tudatossága dominált. Az elképzelést tetőlécek segítségével valósítottam meg, melyeket gondosan méretre vágtam: a lécek eredeti magassága 240 cm volt, szélességük 90 cm. Az elemek csiszolását követően fehér festékkel vontam be őket két rétegben, lazúros technikával. A festék szándékosan engedi láttatni az anyag textúráját közelről, míg távolabbról és a természetes környezetben élesen elhatárolódik a növényzettől, erős vizuális hatást keltve.

A lécek előfúrása és precíz derékszögelése után következett az elemek összezsavarozása. A helyszín – a tihanyi művésztelep területe – kijelölését követően megterveztem a kapuk elhelyezkedését, meghatározva 14 pontot, ahol az elemek rögzítése történt. Az oszlopok közötti távolságot 140 cm-re állítottam be. Az elemek rögzítése 30 cm mély földbe ásott lyukakban történt, így a kapuk föld feletti magassága 210 cm lett, amely egy hétköznapi ajtó méreteit idézi.

A telepítés eredményeként hét kapuból álló térkonstrukció született meg, amely a társadalmi szabályok és elvárások által ránk gyakorolt hatások szimbóluma. A kapuk egymás után sorakoznak, stációkként funkcionálnak, alagutat képeznek, amelyen áthaladva a látogatók reflektálhatnak saját identitásuk ellentmondásaira, a társadalmi normák és az egyéni szabadság közötti feszültségre.

Ez a tér egyszerre zárt és interaktív: a nézők és a környezeti tényezők együtt alakítják a mű jelentését, kiemelve a változás és kitettség folyamatos jelenlétét. A rendszer szimbolikus lebontása a teljes szabadság elérését sugallja, egyúttal rámutatva arra, hogy a létrejött disszonancia csak a társadalmi keretek újragondolásával szüntethető meg. A tihanyi művésztelep organikus részeként az installáció nemcsak vizuális, hanem gondolati síkon is bevonja a jelenlévőket, teret adva az önvizsgálatnak és a reflexióknak.